

Les Tures reivindiquen en el pregó del Tura d'Olot el nom

Una cinquantena de dones, joves i nenes amb aquest nom o les seves variants en destaquen la singularitat i el fet de ser típicament olotí
Moltes van explicar anècdotes de com les anomenaven

Qui millor que no pas elles? Les Tures d'Olot van fer una aferrissada defensa d'aquest nom típicament olotí en el pregó que va encetar oficialment ahir la gresca de la festa major que la ciutat dedica a la patrona, la verge sota l'advocació del Tura. “És un nom potent i amb personalitat, estretament lligat a Olot i a la Garrotxa, i que no deixa indiferent ningú”, va declamar una de les tres Tures que van pujar al balcó de l'ajuntament, la Tura Joan. “De Tures en som unes quantes, però no totes ens trobem aquí. N'hi ha de grans, de mitjana edat, de joves i també algunes nenes. Només a Olot en som unes vuitanta. Ens podeu dir Tura, Maria del Tura, Turina, Tureta... El que vulgueu”, va dir la Tura Planella.

El pregó va tenir molta escenografia –dirigida per l'actriu Anna Roca i l'historiador Josep Murlà–. Al crit de “bona nit, sóc la Tura...”, van sortir d'entre el públic que hi havia reunit al davant de Can Joanetes moltes Tures, Maria Tura, Turines i Turetes per pujar a l'escenari que hi havia a peu de carrer. Al final, van ser una cinquantena. “Sempre que podem, no deixem de parlar d'Olot, de les seves meravelles naturals, de com hi vivim, de bé, a la Garrotxa”, remarcar la Tura Cos. I la Tura Noguera hi va afegir: “Ah! i que ningú ho dubti. Ens agrada molt la festa, sobretot les Festes del Tura, que fa molts anys que són, realment, festes d'altura.”

Les Tures es van autoqualificar com a dones volcàniques, cent per cent actives. “Ens agrada l'alegria, passar-ho bé i anar pel món sense amagar absolutament per res el nostre nom”, va afirmar Joan.

Tot seguit van donar pas a les Tures de l'escenari, que van anar relatant anècdotes personals relacionades amb el seu nom. Una va dir que la molesta que utilitzin la terminació per associar-la a altres noms, com ara agricultura...; una altra va tenir un record d'infància de quan els nens li cantaven Tura confitura; una altra va reviure el moment en què en un hospital de Barcelona van cridar-la per megafonia i un metge gironí va dir que una Tura havia de ser d'Olot i que li deixessin atendre-la a ell. Una que havia fet natació de competició deia que a fora de Catalunya l'anunciaven com a Maria del Toro; i una altra va recordar que es diu Tura perquè l'àvia va oposar-se que se'n digués la seva germana gran, però que amb ella la mare no va transigir. Dues van ser especialment humorístiques: “Va trucar una comercial de telefonia que parlava en castellà. Em va preguntar: ‘Con quién hablo?’ I vaig dir: ‘Con Tura.’ I em diu: ‘Hola, señora Contura!’”, va explicar. “Jo vaig néixer el dia de Santa Cecília i el pare va dir que em posaria Cecília i que seria músic! I la mare va respondre que em posarien Tura com una seva amiga que la va ajudar durant l'embaràs i el part... I el pare va callar”, va explicar una altra.

I com que s'havien qualificat de volcàniques van acabar fent una crida a la gresca i a la festa, fent pujar a l'escenari Ton Torner, del Xucu-pà, que va interpretar el Rock de la Tura, amb una nova estrofa creada especialment per a l'ocasió, i que va fer ballar els assistents, entre ells la vicepresidenta del govern, Neus Munté, que va seguir el pregó des del balcó.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 08-09-2016 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/1002128-les-tures-reivindiquen-en-el-prego-del-tura-dolot-el-nom.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui